

[Arne Larsen.]

for elforsyningen. Det problem kan man jo ikke løse, men gennem rentesikringsordningen, som trafikministeren har stillet i udsigt, til det nye produktions- og distribueringselskab, er der en mulighed for at regulere elpriserne på Bornholm, sådan at de kommer mest muligt i overensstemmelse med elpriserne i det øvrige land.

Spørgsmålet om forureningen af Østersøen er et problem, som er nok så alvorligt, og hvor netop et af Bornholms hovederhverv, nemlig fiskeriet, er involveret og kan blive berørt meget alvorligt. Der vil jeg gerne understrege Nordisk Råds rekommandation nr. 30 af 1970, hvor det siges, at man opfordrer regeringerne i Danmark, Finland og Sverige til i fællesskab at virke for en samordning af de forskellige forskningsprojekter betræffende Østersøens vandsituation, hvilket jo allerede er påbegyndt, og endvidere at tage et fornyet initiativ til samarbejde mellem Østersøens strandstater angående Østersøens forurening. Man peger ikke i rekommandationen på, at der absolut skal oprettes et forskningsinstitut, men da spørgsmålet om Østersøens forurening jo er ret alvorligt, foreslås det, at de nordiske lande tager initiativer, og at de indleder et samarbejde med de øvrige Østersøstater.

Her er jeg meget interesseret i, om man er opmærksom på ikke at overse én af Østersøstaterne, nemlig Den tyske demokratiske Republik, at man sørger for, at den kommer med ind i dette samarbejde, og altså ikke bare lukker øjnene og siger, at den stat eksisterer ikke, for den hører jo til Østersøstaterne og må naturligvis med i dette samarbejde.

Problemerne i forbindelse med rigshospitalet kan jeg ikke se er så væsentlige, de må nok kunne klares på en fornuftig måde.

Dernæst kan jeg sige, at jeg allerede i dag i folketingets trafikudvalg netop henvisende til dette beslutningsforslag rejste problemet om vejene på Bornholm — idet der jo i det register over hovedveje, som skal være statsveje, kun er nævnt vejen mellem Rønne og Neksø — og det ønske, der her er fremsat om, at også kystvejen bliver betragtet som en statsvej og altså bliver en vej, som skal vedligeholdes af staten. Jeg forstår på handelsministeren, at trafikministeren er villig til at se på problemet; forhåbentlig

kan vi finde en løsning på det. Spørgsmålet om, hvorvidt lufthavnen på Bornholm skal bevares som en statslufthavn eller som en kommunal lufthavn, er tilsyneladende også et problem, som ministeren er villig til at drøfte. Der udfoldes jo mange bestræbelser på at kommunalisere lufthavnene, men her er altså et problem for Bornholms vedkommende, fordi det måske bliver en stor økonomisk belastning for det lille bornholmske amt at skulle klare denne statslufthavn rent økonomisk. Derfor ville det nok være rimeligt at se på, på hvilken måde man eventuelt kan kommunalisere lufthavnen til sin tid, eller om man skal undlade at gøre det.

Der er rejst andre problemer i forbindelse med dette beslutningsforslag, ø-problemerne i al almindelighed. De eksisterer jo, og jeg håber, at man vil arbejde videre med disse ting, for vi løber jo ind i problemer analogt med Bornholms flere andre steder.

Jeg skal altså tilsige mit partis velvillige behandling af dette forslag. Vi mener, at der nok på andre felter end lige netop de 6 nævnte vil være muligheder for at komme Bornholm til hjælp på en eller anden måde.

Sigsgaard: Hvis landsdelene skal udvikles ligeligt, må udviklingen koncentreres omkring et mindre antal centre; så går det ikke på den gamle manér med, at man klit-klatter småvirksomheder rundt omkring.

Nu er det jo svært at udvælge udviklingscentre uden en landsplan, og dér må jeg lige minde om, at både tidligere regeringer og den nuværende regering har et stort ansvar for, at vi i dag til trods for, at vi har haft et landsplansekretariat i mangfoldige år, endnu ikke er nået frem til så meget som at diskutere en skitse til en landsplan. Det er ringe.

Men hvad Bornholm angår, kan der jo ikke være tvivl om, at der her skal opbygges et center. En omfattende og koordineret opbygning af et sådant center og en, kan vi sige økonomisk oprustning af hele øen er kun virkelig mulig, hvis både de offentlige og de private investeringer kan planlægges. Det er jo desværre ikke muligt i dag, og det spørgsmål må derfor ind i debatten, at man får en større mulighed for også at påvirke de private investeringer. Mangelen på plan og den manglende indflydelse på den store del af de samlede investeringer, der i dag er pri-